

VED GRAVEN

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

Takk for at dere var med oss i dag.

Familien

Forrettende: Gustav Drønnen-Schmidt

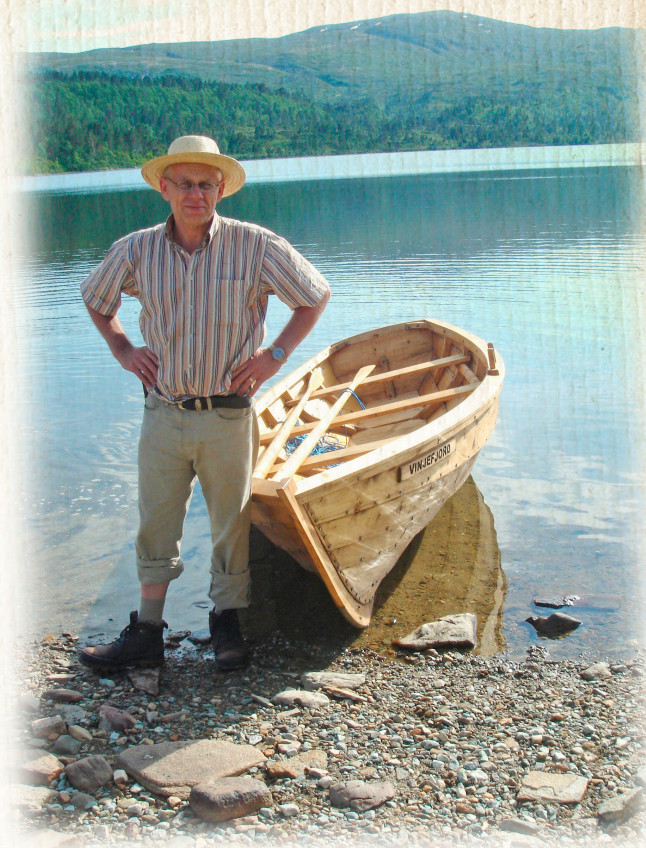
Organist: Jostein Selnes

Solist: Guri Oddan Holmgren

 Bertelsen
begravellesbyrå as
Døgnvakt tlf.: 72 45 25 37 • www.bertelsen-bgr.no

www.inmemory.no

Claus Engelschjøn Nielsen

f. 02.04.1948 d. 22.07.2017

*Begravelse fra Vinje kirke
fredag 28. juli 2017*

I KIRKEN

Preludium

O store Gud, når jeg i undring aner
hva du har skapt i verden ved ditt ord,
ser universet med de mange baner
og vet alt liv oppholdes ved ditt bord,
/: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! :/

Når jeg i Skriften ser de mange under
som Gud har gjort fra første Adams tid,
og ser hvor trofast Herren alle stunder
har ført sitt folk igjennom livets strid;
/: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! :/

Når jeg så vet at Kristus lot seg føde,
ja, at han gikk omkring og gjorde vel,
inntil han sonet verdens synd og døde
og oppsto for å frelse hver en sjel;
/: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! :/

Når så til slutt hvert tidens slør må falle,
og troens mål er nådd, så jeg får se,
vil evighetens klokke sjelen kalle
for tronen mellom skaren hvit som sne.
/: Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
Takk, store Gud, takk, store Gud! :/

Solosang

Ingen er så trygg i fare som Guds lille barneskare,
fuglen ei i skjul bak løvet, stjernen ei høyt over støvet.

Herren selv vil sine berge. Han er deres skjold og verge.
Over dem han seg forbarmer, bærer dem på faderarmer.

Hva han tar, og hva han giver, samme Fader han forbliver,
og hans mål er dette ene: Barnets sanne vel alene.

Jesus, det eneste, helligste, reneste
navn som på menneskers lepper er lagt!
Fylde av herlighet, fylde av kjærlighet,
fylde av nåde og sannhet og makt!

Motganger møter meg, aldri du støter meg
bort fra din hellige, mektige favn.
Mennesker glemmer meg. Herre du gjemmer meg
fast ved ditt hjerte og nevner mitt navn.

Herre du hører meg, Herre du fører meg
hvordan og hvorhen det tjener meg best!
Gi meg å bøye meg, lær meg å føye meg
etter din vilje mens her jeg er gjest!

Du er den eneste, helligste, reneste.
Gi meg ditt rene og hellige sinn!
Frels meg av snarene, fri meg fra farene,
ta meg til sist i din herlighet inn!

Postludium